

δια μου, αρνησου τουτο το κοτοπουλο.

Μαντζας

38

Βουνα, κοιλαδες, γη του εδω, γη του εκει κατω, γινετε για μας ευνοϊκα! Μπιζορουμπτε, Γμκοζον, πνευματα που τα κατοικειτε, γινετε για μας επιεικεις. Τα ζωα αφηστε, τα παιδια σας, να θγουνε και ν' αφεθουνε να πιαστουν μες στην τρανη φωτια που αυριο θ' αναψουμε. Το πιο καλο τους κρεας θα προσφερουμε σε σας και θα σας δωσουμε, θυσια, το συκωτι τους και την καρδια τους. Προστατευετε τους κυνηγους, φυλαξτε τους απο το καθε τραυμα κι απ' το θανατο.

Μασαϊ

39

Εγγκαϊ, Εγγκαϊ, συντριψε
Χορος : τη δυναμη του εχθρου.
Συντριψε, συντριψε
Χορος : τη δυναμη του εχθρου.
Νεα κοριτσια, μη σωπαινετε
Χορος : οσο του Εγγκαϊ γινεται προσευχη.
Συντριψε, συντριψε
Χορος : τη δυναμη του εχθρου.
Αφροδιτη, εσυ που φανερωνεσαι,
Χορος : αστερι βραδινο,
συντριψε, συντριψε
Χορος : τη δυναμη του εχθρου.
Συννεφα των χιονοσκεπων βουνων, συντριψε
Χορος : τη δυναμη του εχθρου.
Εσυ που κανεις ο ουρανος να κοκκινιζει, συντριψε
Χορος : τη δυναμη του εχθρου.

Μενσα

40

Νασαι για μας χαρας φεγγαρι κι ευτυχιας. Να γερεψει ο νεος και τη δυναμη του ο αντρας να κρατησει. Η

εγκυος γυναικα να γεννησει, κι αυτη που χει γεννησει να μπορεί να θρεψει το παιδι της. Να φτασει ο ξενος το ταξιδι του στο τελος και να μενουν μ' ασφαλεια οι κατοικοι στα σπιτια τους. Τα ζωα που βοσκουνε στη βοσκη με τυχη να ξαναγυρισουνε καλη. Νασαι σοδειας και μοσχαριων φεγγαρι. Νασαι δροσιτικο φεγγαρι, και καλης υγειας.

Μπαμπαρα

41

α

Συχωρα, μη θυμωνεις, σ' αγαπουσαμε, σου χαμε σεδασμιο, να εισαι ευτυχισμενος οσο μενεις στο Λαχαρα.

6

Δος μας βροχη σαν θα ρθει η καλλιεργεια στο χειμωνα, δωσε μας πλουσια σοδεια, πρασινα γερατεια, παιδια, γυναικες, δος μας ανεση.

γ

Το νερο τουτο κοιτα, μη θυμωνεις και συχωρα μας, δωσε μας βροχη σαν θα ρθει η καλλιεργεια του χειμωνα και πλουσια σοδεια. Απο τη δυση, απ' την ανατολη, απ' το βορρα η απ' το νοτο κι αν φυσαι ο ανεμος, για μας ας ειναι ευνοϊκος! Δος μας μακρια ζωη, απογονους πολλους, γυναικες, ανεση.

δ

Πεθανε ο πατερας μας, μας το παν, πεθανε! Μα θα ξαναρθει! Νεοι, σκεπασετε καλα το λακκο, κι ουτε σουμπα ουτε υαινα ουτε αγριμι ας μη μπορεί το πτωμα να σηκωσει.

42

α

Ο ταδε ηρθε να με θρει, λειει πως εφαγε (η σκοτωσε) το ν' τανα μας. Οποια πληγη και να τον θρηκε, ειναι